

Ändring i dubbelbeskattningsavtalet mellan Sverige och Österrike

Sammanfattning

Utskottet tillstyrker regeringens förslag (prop. 2009/10:127) om ändring i dubbelbeskattningsavtalet med Österrike. Ändringen innebär utökade möjligheter för Sverige och Österrike att utbyta information i skatteärenden.

De nya bestämmelserna i avtalet avses bli tillämpliga på beskattningsperioder som börjar den 1 januari 2010 eller senare.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Ärendet och dess beredning	4
Bakgrund	4
Propositionens huvudsakliga innehåll	4
Utskottets överväganden	6
Ändring i dubbelbeskattningsavtalet mellan Sverige och Österrike	6
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	7
Propositionen	7
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	8

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Ändring i dubbelbeskattningsavtalet mellan Sverige och Österrike

Riksdagen

1. godkänner protokollet undertecknat den 17 december 2009 om ändring i avtalet mellan Konungariket Sverige och Republiken Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet,
2. antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1992:858) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike.

Därmed bifaller riksdagen proposition 2009/10:127 punkterna 1 och 2.

Stockholm den 13 april 2010

På skatteutskottets vägnar

Lars Johansson

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Lars Johansson (s), Annicka Engblom (m), Laila Bjurling (s), Ulf Berg (m), Jörgen Johansson (c), Agneta Berliner (fp), Christin Hagberg (s), Lena Asplund (m), Lennart Sacrédeus (kd), Marie Engström (v), Gustav Nilsson (m), Hans Olsson (s), Birgitta Eriksson (s), Göran Montan (m), Staffan Danielsson (c) och Greger Tidlund (s).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

Regeringen föreslår att riksdagen godkänner protokollet om ändring i dubbelbeskattningsavtalet mellan Sverige och Österrike samt med anledning av detta protokoll antar förslaget till lagändring. Regeringens förslag till riksdagsbeslut framgår av bilaga 1. Avtalstexten och regeringens lagförslag återfinns i bilaga 2. I fråga om lydelsen av protokollet hänvisar utskottet till propositionen (prop. 2009/10:127).

Bakgrund

Det nu gällande avtalet mellan Sverige och Österrike för undvikande av dubbelbeskattning undertecknades den 14 maj 1959. Avtalet har därefter ändrats genom protokoll den 6 april 1970, den 5 november 1991 och den 21 augusti 2006.

Skatteavtalets bestämmelser om informationsutbyte i skatteärenden har varit oförändrade sedan avtalet mellan Sverige och Österrike undertecknades 1959. Avtalets bestämmelser om informationsutbyte har således inte stämt överens med den modell som OECD har utarbetat för bilaterala avtal om informationsutbyte (artikel 26). Österrike har tidigare reserverat sig mot artikel 26 i OECD:s modellavtal i fråga om artikelns bestämmelser om banksekretess och sekretess för uppgifter om äganderätt i en juridisk person. Österrike drog tillbaka reservationen under 2009 vilket möjliggjorde omförhandling av skatteavtalet och resulterade i det protokoll som nu föreslås bli införlivat i svensk intern rätt.

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner protokollet av den 17 december 2009 om ändring i avtalet mellan Sverige och Österrike. Enligt protokollet kan upplysningar i fortsättningen utbytas i enlighet med internationellt accepterad standard för informationsutbyte. Ändringen innebär utökade möjligheter till informationsutbyte i skatteärenden. För svenskt vidkommande betyder det bl.a. att Skatteverket kan begära upplysningar som innehas av banker och andra finansiella institutioner i Österrike. Ändringen utgör därmed ett viktigt medel för en effektiv skattekontroll.

Förutom bestämmelser om utbyte av upplysningar innehåller protokollet bestämmelser om möjligheten att avslå en begäran samt om sekretess och förfarandet vid ömsesidig överenskommelse. Regeringen bedömer att avta-

lets krav på sekretess är förenliga med den svenska offentlighets- och sekretesslagstiftningen och att Sverige kan leva upp till sina avtalsrättsliga åtaganden i detta avseende.

Den nya lydelsen av avtalet föreslås bli införlivad i svensk rätt genom en ändring i lagen (1992:858) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike. I lagförslaget föreskrivs att avtalet i den lydelse detta fått genom protokollet den 17 december 2009 ska gälla som lag här i landet.

Protokollet träder i kraft den trettionde dagen efter mottagandet av den sista av de skriftliga underrättelser som parterna ska lämna när de åtgärder vidtagits som krävs för att protokollet ska träda i kraft. Eftersom det inte är möjligt att fastställa ett datum för protokollets ikraftträdande föreslås att lagen träder i kraft den dag regeringen bestämmer. De nya bestämmelserna ska tillämpas på informationsutbyte som avser beskattningsperioder som börjar den 1 januari 2010 eller senare. Äldre bestämmelser tillämpas på beskattningsperioder som börjar dessförinnan. Med uttrycket beskattningsperiod avses både fall där beskattningsår finns och där sådant saknas, t.ex. i vissa fall när det gäller mervärdesskatt.

Utskottets överväganden

Ändring i dubbelbeskattningsavtalet mellan Sverige och Österrike

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen bifaller regeringens förslag.

Utskottets ställningstagande

Utskottet har inte något att invända mot regeringens förslag och tillstyrker propositionen.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2009/10:127 Ändring i dubbelbeskattningsavtalet mellan Sverige och Österrike:

1. Riksdagen godkänner protokollet undertecknat den 17 december 2009 om ändring i avtalet mellan Konungariket Sverige och Republiken Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1992:858) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

Förslag till lag om ändring i lagen (1992:858)
om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige
och Österrike

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1992:858) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike och bilagan till lagen ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Det avtal för undvikande av dubbelbeskattnings-
beskrivning beträffande
skatter på inkomst och för-
mögenhet som Sverige och
Österrike undertecknade den 14
maj 1959, i den lydelse detta
erhållit genom de protokoll om
ändring i avtalet som underteck-
nades den 6 april 1970, den 5
november 1991 *respektive* den 21
augusti 2006, *skall* gälla som lag
här i landet. Avtalet i dess genom
protokollen ändrade lydelse är
intaget som bilaga till denna lag.

*Föreslagen lydelse*1 §¹

Det avtal för undvikande av
dubbelbeskattnings-
beskrivning beträffande
skatter på inkomst och för-
mögenhet som Sverige och
Österrike undertecknade den 14
maj 1959, i den lydelse detta
erhållit genom de protokoll om
ändring i avtalet som underteck-
nades den 6 april 1970, den 5
november 1991, den 21 augusti
2006 *respektive den 17 december*
2009, *ska* gälla som lag här i
landet. Avtalet i dess genom
protokollen ändrade lydelse är
intaget som bilaga till denna lag.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer och tillämpas
på beskattningsperioder som börjar den 1 januari 2010 eller senare. Äldre
bestämmelser tillämpas på beskattningsperioder som börjar dessförinnan.

¹ Senaste lydelse av 1 § 2006:1480.

Föreslagen lydelse

Bilaga²Artikel 23

§ 1. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna ska utbyta sådana upplysningar som kan antas vara relevanta vid tillämpningen av bestämmelserna i detta avtal eller för administration eller verkställighet av intern lagstiftning i fråga om skatter av varje slag och beskaffenhet som tas ut för de avtalsslutande staterna eller för deras politiska underavdelningar eller lokala myndigheter, om beskattningen enligt denna lagstiftning inte strider mot avtalet. Utbytet av upplysningar begränsas inte av artikel 1.

§ 2. Upplysningar som en avtalsslutande stat tagit emot enligt paragraf 1 ska behandlas som hemliga på samma sätt som upplysningar som erhållits enligt den interna lagstiftningen i denna stat och får yppas endast för personer eller myndigheter (däri inbegripet domstolar och förvaltningsorgan) som fastställer, uppbär eller driver in de skatter som åsyftas i paragraf 1 eller handlägger åtal eller överklagande i fråga om dessa skatter eller som utövar tillsyn över nämnda verksamheter. Dessa personer eller myndigheter får använda upplysningarna bara för sådana ändamål. De får yppa upplysningarna vid offentlig rättegång eller i domstolsavgöranden. Utan hinder av detta kan upplysningar som en avtalsslutande stat mottagit användas för andra ändamål då sådana upplysningar kan användas för sådana andra ändamål

Artikel 23

1. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten tauschen die Informationen aus, die zur Durchführung dieses Abkommens oder zur Anwendung oder Durchsetzung des innerstaatlichen Rechts betreffend Steuern jeder Art und Bezeichnung, die für Rechnung der Vertragsstaaten oder ihrer Gebietskörperschaften erhoben werden, voraussichtlich erheblich sind, soweit die diesem Recht entsprechende Besteuerung nicht dem Abkommen widerspricht. Der Informationsaustausch ist durch Artikel 1 nicht eingeschränkt.

2. Alle Informationen, die ein Vertragsstaat nach Absatz 1 erhalten hat, sind ebenso geheim zu halten wie die auf Grund des innerstaatlichen Rechts dieses Staates beschafften Informationen und dürfen nur den Personen oder Behörden (einschließlich der Gerichte und Verwaltungsbehörden) zugänglich gemacht werden, die mit der Veranlagung oder Erhebung, der Vollstreckung oder Strafverfolgung, oder mit der Entscheidung von Rechtsmitteln hinsichtlich der in Absatz 1 genannten Steuern oder mit der Aufsicht darüber befasst sind. Diese Personen oder Behörden dürfen die Informationen nur für diese Zwecke verwenden. Sie dürfen die Informationen in einem öffentlichen Gerichtsverfahren oder in einer Gerichtsentscheidung offen legen. Ungeachtet der vorstehenden Bestimmungen kann ein Vertragsstaat die

² Senaste lydelse 2006:1480.

enligt lagstiftningen i båda staterna och den behöriga myndigheten i den stat som lämnar upplysningarna tillåter sådan användning.

§ 3. Bestämmelserna i paragraferna 1 och 2 medför inte skyldighet för en avtalsslutande stat att:

a) vidta förvaltningsåtgärder som avviker från lagstiftning och administrativ praxis i denna avtalsslutande stat eller i den andra avtalsslutande staten,

b) lämna upplysningar som inte är tillgängliga enligt lagstiftning eller sedvanlig administrativ praxis i denna avtalsslutande stat eller i den andra avtalsslutande staten,

c) lämna upplysningar som skulle röja affärshemlighet, industri-, handels- eller yrkeshemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat förfaringssätt eller upplysningar, vilkas överlämnande skulle strida mot allmänna hänsyn (ordre public).

§ 4. Då en avtalsslutande stat begär upplysningar enligt denna artikel ska den andra avtalsslutande staten använda de medel som denna stat förfogar över för att inhämta de begärda upplysningarna, även om denna andra stat inte har behov av upplysningarna för sina egna beskattningsändamål. Förpliktelsen i föregående mening begränsas av bestämmelserna i paragraf 3, men detta medför inte en rätt för en avtalsslutande stat att vägra att lämna upplysningar uteslutande därför att denna stat inte har något eget intresse av sådana upplysningar.

erhållenen Informationen für andere Zwecke verwenden, wenn solche Informationen nach dem Recht beider Staaten für solche andere Zwecke verwendet werden dürfen und die zuständige Behörde desjenigen Staates, der die Informationen erteilt hat, dieser anderen Verwendung zustimmt.

3. Die Absätze 1 und 2 sind nicht so auszulegen, als verpflichteten sie einen Vertragsstaat,

a) Verwaltungsmaßnahmen durchzuführen, die von den Gesetzen und der Verwaltungspraxis dieses oder des anderen Vertragsstaats abweichen;

b) Informationen zu erteilen, die nach den Gesetzen oder im üblichen Verwaltungsverfahren dieses oder des anderen Vertragsstaats nicht beschafft werden können;

c) Informationen zu erteilen, die ein Handels-, Industrie-, Gewerbe- oder Berufsgeheimnis oder ein Geschäftsverfahren preisgeben würden oder deren Erteilung dem Ordre public widerspräche.

4. Ersucht ein Vertragsstaat gemäß diesem Artikel um Informationen, so nutzt der andere Vertragsstaat die ihm zur Verfügung stehenden Möglichkeiten zur Beschaffung der erbetenen Informationen, selbst wenn dieser andere Staat diese Informationen für seine eigenen steuerlichen Zwecke nicht benötigt. Die im vorhergehenden Satz enthaltene Verpflichtung unterliegt den Beschränkungen nach Absatz 3, wobei diese jedoch nicht so auszulegen sind, dass ein Vertragsstaat die Erteilung von Informationen nur deshalb ablehnen kann, weil er kein innerstaatliches Interesse an solchen Informationen hat.

§ 5. Bestämmelserna i paragraf 3 medför inte en rätt för en avtalslutande stat att vägra att lämna upplysningar uteslutande därför att upplysningarna innehas av en bank, annan finansiell institution, ombud, representant eller förvaltare eller därför att upplysningarna gäller äganderätt i en person.

5. Absatz 3 ist in keinem Fall so auszulegen, als könne ein Vertragsstaat die Erteilung von Informationen nur deshalb ablehnen, weil sich die Informationen bei einer Bank, einem sonstigen Kreditinstitut, einem Bevollmächtigten, Vertreter oder Treuhänder befinden oder weil sie sich auf das Eigentum an einer Person beziehen.

Som skedde i Stockholm den 14 maj 1959 i vardera två originalexemplar å svenska och tyska språken, vilka båda texter äga lika vitsord.

Geschehen zu Stockholm am 14. Mai 1959 in je zweifacher Ausfertigung in deutscher und schwedischer Sprache, wobei beide Texte authentisch sind.

Östen Undén

Dr. Rudolf Krippel-Redlich-Redensbruck

Protokoll

Vid undertecknandet av protokollet om ändring i avtalet för undvikande av dubbelbeskattnings beträffande skatter å inkomst och förmögenhet undertecknat den 14 maj 1959, såsom ändrat genom protokoll undertecknade den 6 april 1970, den 5 november 1991 och den 21 augusti 2006, mellan Konungariket Sverige och Republiken Österrike denna dag har undertecknade kommit överens om att följande bestämmelser ska utgöra en integrerande del av avtalet.

Till artikel 23:

1. Vid begäran om upplysningar enligt detta avtal ska den behöriga myndigheten i den anmodande

Protokoll

Im Zeitpunkt der Unterzeichnung des Protokolls zur Abänderung des am 14. Mai 1959 unterzeichneten Abkommens zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen, in der Fassung des am 6. April 1970 unterzeichneten Protokolls, des am 5. November 1991 unterzeichneten Protokolls und des am 21. August 2006 unterzeichneten Protokolls, das heute zwischen dem Königreich Schweden und der Republik Österreich abgeschlossen wurde, sind die Gefertigten übereingekommen, dass die folgenden Bestimmungen einen integrierenden Bestandteil des Abkommens bilden:

Zu Artikel 23:

1. Die zuständige Behörde des ersuchenden Staates stellt der zuständigen Behörde des er-

staten till den behöriga myndigheten i den anmodade staten lämna följande upplysningar, för att visa att de efterfrågade upplysningarna kan antas vara relevanta:

a) identiteten på den person som är föremål för utredning eller undersökning,

b) uppgift om de begärda upplysningarna, inbegripet deras närmare beskaffenhet och i vilken form som den anmodande staten önskar att få upplysningarna från den anmodade staten,

c) det beskattningsändamål för vilket upplysningarna efterfrågas,

d) skälen för att anta att de begärda upplysningarna finns i den anmodade staten eller innehas eller kontrolleras av person inom den anmodade statens jurisdiktion,

e) såvitt det är känt, namn och adress på person som kan antas inneha de begärda upplysningarna,

f) uppgift om att den anmodande staten har vidtagit alla åtgärder för att inhämta upplysningarna som står till dess förfogande inom dess eget territorium, utom sådana åtgärder som skulle medföra oproportionerligt stora svårigheter.

2. Kriteriet "kan antas vara relevant" avses dels möjliggöra vidast möjliga informationsutbyte i skatteärenden, dels klargöra att det inte står en avtalsslutande stat fritt att genomföra s.k. "fishing expeditions" eller att begära upplysningar som inte kan antas vara relevanta för ett skatteärende avseende en bestämd skattskyldig.

suchten Staates zur Darstellung der voraussichtlichen Erheblichkeit der Auskünfte die folgenden Informationen zur Verfügung, wenn diese ein Auskunftersuchen gemäß dem Abkommen stellt:

a) die Bezeichnung der Person, der die Ermittlung oder Untersuchung gilt;

b) eine Stellungnahme betreffend die gesuchten Auskünfte einschließlich der Art und der Form, in der der ersuchende Staat die Auskünfte vorzugsweise vom ersuchten Staat erhalten möchte;

c) den steuerlichen Zweck, für den um die Auskünfte ersucht wird;

d) die Gründe für die Annahme, dass die erbetenen Auskünfte dem ersuchten Staat vorliegen oder sich im Besitz oder in der Verfügungsmacht einer Person im Hoheitsbereich des ersuchten Staates befinden;

e) den Namen und die Anschrift von Personen, soweit bekannt, in deren Besitz sich die erbetenen Auskünfte vermutlich befinden;

f) eine Erklärung, dass der ersuchende Staat alle ihm in seinem eigenen Gebiet zur Verfügung stehenden Maßnahmen zur Einholung der Auskünfte ausgeschöpft hat, ausgenommen solche, die unverhältnismäßig große Schwierigkeiten mit sich bringen würden.

2. Es besteht Einvernehmen darüber, dass der Maßstab von „voraussichtlich erheblich“ für einen Informationsaustausch in Steuersachen im weitest möglichen Umfang sorgen soll und gleichzeitig klarstellen soll, dass die Vertragsstaaten nicht frei sind, Maßnahmen, die lediglich der Beweisausforschung ("fishing expeditions") dienen, zu unternehmen oder um Auskünfte zu ersuchen, die wahrscheinlich für

3. Artikel 23 paragraf 5 i avtalet medför inte en skyldighet för de avtalsslutande staterna att utbyta upplysningar på spontan eller automatisk basis.

4. Vid tolkningen av artikel 23 i avtalet ska – i tillägg till ovan nämnda principer – även de principer som kommer till uttryck i kommentaren till OECD:s modell för skatteavtal beträffande inkomst och förmögenhet beaktas.

die steuerliche Situation eines bestimmten Steuerpflichtigen nicht erheblich sind.

3. Es besteht Einvernehmen darüber, dass Artikel 23 Absatz 5 des Abkommens die Vertragsstaaten nicht dazu verpflichtet, Informationen auf automatischer oder spontaner Basis auszutauschen.

4. Es besteht Einvernehmen darüber, dass zur Auslegung des Artikels 23 des Abkommens neben den oben angeführten Grundsätzen auch die aus dem Kommentar zum OECD-Musterabkommen auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen abzuleitenden Anwendungsgrundsätze zu berücksichtigen sind.